

Barraca de vinya del Mas Salom

Sant Llorenç d'Hortons

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Vinya del Mas Salom
Emplaçament: Entre els Torrents de Can Ferreguet i el de Cal Santjust vell
Alçada: 196

Coordenades:

Latitud: 41.46211
Longitud: 1.82026
UTM Est (X): 401477
UTM Nord (Y): 4590729

Classificació

Número de fitxa: 08222-177
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat: Privada
Titular: 08220A019000070000PR
Autor de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dv., 08/03/2013 - 01:00

Descripció

Barraca de vinya de planta quadrangular (3'6 x 3 metres i 1'97 metres d'alçada màxima) feta de pedres unides amb fang. El gruix de les parets oscil·la entre els 30 i 40 cm. La coberta és a una sola vessant, actualment de fibrociment, però havia estat feta amb teules àrabs. Encara conserva quatre bigues de fusta de pi blanc i les llates. L'accés està a la façana de migdia; té una amplada d'1'80 metres i una alçada d'1'62 metres, abans era més estreta però el senyor Fèlix Esteve la va engrandir per entrar-hi l'arada. No conserva porta.

El sòl de l'interior és de terra trepitjada. El parament exterior està escardejat amb ciment, però a l'interior encara s'observa l'arrebossat amb argila i restes del pòsit sobrant de la barreja de calç i sulfat de coure.

Observacions:

Informació oral facilitada per Joan Esteve de Cal Fèlix

Història

Aquesta vinya pertany a la família Esteve de Cal Fèlix des de l'any 2000, quan la van comprar als propietaris de Can Font de l'Alzina. La família Esteve havien estat parcera d'aquesta vinya tota la vida. Conserven un contracte de parceria del segle XIX. Els límits de la vinya són el Torrent de Can Ferreguet i el Torrent de Cal Santjust Vell. Antigament s'aixecava el Mas Salom, actualment desaparegut. Només els més vells en recorden alguna paret solitària enmig del seu abandonament. L'era de rajols s'amaga sota els camins que menen a la barraca. Actualment caçadors i els propietaris intenten recuperar la memòria d'aquesta masia a través de la restauració del topònim. Els ceps actuals es van començar a emparrar l'any 1992, començant per la part més alta, fins arribar a la cota més baixa, propera al Torrent de Cal Santjust vell. Són de la varietat moscatell d'Alexandria. També hi han plantat arbres fruiters: pressequers, pruneres i pomeres. Les pomeres són de tres varietats autòctones; la manyaga, la delciri i la cumosa. Al costat del pou hi ha un cep de la varietat de Sant Jaume, que diu la memòria oral que ja hi era abans de la fil-loxera i que es caracteritza per poder-se collir el seu raïm per Sant Jaume.

